

AMERIKANSKI SLOVENEK

50
LETNICO
obhaja letos
"Amerikanski
Slovenec"

NAJSTAREJŠI
IN NAJBOLJ
PRILJUBLJEN
SLOVENSKI
LIST V
ZDRUŽENIH
DRŽAVAH
AMERIŠKIH.

PRVI SLOVENSKI LIST V AMERIKI
Geslo: Za vero in narod — za pravico in resnico — od boja do zmage!
GLASILO SLOV. KATOL. DELAVSTVA V AMERIKI IN URADNO GLASILO DRUŽBE SV. DRUŽINE V JOLIETU; P. S. DRUŽBE SV. MOHORJA V
CHICAGI; ZAPADNE SLOV. ZV EZE V DENVER, COLO., IN SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE V ZEDINJENIH DRŽAVAH.
(Official Organ of four Slovenian Organizations)

ŠTEV. (NO.) 90. CHICAGO, ILL., ČETRTEK, 8. MAJA — THURSDAY, MAY 8, 1941 LETNIK (VOL.) L.

Naziji obkoljujejo Turčijo - Senator zahteva agresivnost

Njih vpliv v prednji Aziji narašča

Naziji si morajo pridobiti Turčijo, predno prično prodiranje v prednjo Azijo. — S svojimi "turisti" pričeli obkoljevati Turčijo na vseh njenih mejah.

London, Anglija. — Kak je dejanski položaj v prednje-azijski državi Iraku, ki se je pred par dnevi spustila v vojno proti Britancem, se v tork ni moglo natančno ugotoviti. Gotovo pa je toliko, da so mogle britanske čete doslej obdržati svoje pozicije, dasi so že daleč od tega, da bi mogle zadušiti odpor Iraka.

Ako bi šlo za Irak sam, kot tak, bi se Britanci najbrž ne borili zanj, ker njega zemlja sama bi bila za nje brez pomena. Velik pomen pa ima pravič zaradi svojega olja in drugič pa zato, ker bi tvoril prvo točko, na kateri bi se nazijske sile pri svojem prodiranju v prednjo Azijo lahko zasidrle. V resnici se zdi, da so si Nemci to točko že pridobili, dasi še nimajo v Iraku svojih oboroženih sil; tamkajšnji upor proti Angležem to jasno dokazuje.

Da bo podvzela Nemčija velikopotezno ofenzivo v prednji Aziji, o tem ni več nobenega dvoma. V resno napotje pri tem podvzetju pa ji stoji Turčija. Dokler ostane ta zvesta svoji pogodbi, ki jo je sklenila z Anglijo v letu 1930, v kateri ste si obe obljubili medsebojno pomoč, toliko časa bi bilo za nazije nevarno, spuščati se s svojo armado v prednjo Azijo. Zato se je izvajal na Turčijo od strani Nemčije tekoma zadnjih mesecev, predvsem pa še, odkar je končana vojna na Balkanu, nemali pritisk, katerega uspeh pa najbrž še ni tak, kot bi si ga naziji želeli. Zato ta pritisk zdaj še poostrejuje, in sicer z direktnim obkoljevanjem.

Na zapadni strani ima ostšče že dokajšnjo kontrolo nad Turčijo. Tik pred njenim obrežjem tamkaj je lastovala Italija že prej takozvane dedekanske otoke, zdaj pa so naziji zasedli še številne grških otokov. Svoj obroč okrog Turčije so pričeli naziji razširjati še na druge dele nje meje. Irak, kakor že omenjeno, je nekak začetek. Zadnja poročila pa govore, da se priseljuje v Sirijo, ki leži na jugu od Turčije in je francoska last, zadnje čase na stotine nazijskih "turistov." Iz prejšnjih izkušenj pa se že ve, da so taki "turisti" nekaka prednja straža nazijske okupacijske armade, in ne bo torej nič presenetljivega, ako bodo Nemci v kratkem dejansko zasedli Sirijo. O enakih nazijskih "turistih" se sliši tudi iz Perzije, ki se zdaj imenuje Iran, na katero meji vzhodna Turčija. Na severu Turčije pa je Črno morje, do katerega imajo Nemci iz Bolgarije in Rumunije itak neoviran dostop.

Kadar bo ta nazijski obroč dovolj ojačen, potem bo prišla

USODA DR. VLAD. MAČKA

Voditelj Hrvatov nima zveze s sedanjo hrvaško vlado.

Washington, D. C. — Dopisništvo Centralnega tiskovnega urada zaznava iz zanesljivega vira sledeče:

Dr. Vladko Maček, prvi podpredsednik vlade generala Dušana Simoviča, je bil ob času prvega bombardiranja Belgrada v Belgradu. Odpotoval je v Ljubljano kot član vlade na pogreb velikega slovenskega rodoljuba g. dr. F. Kulovca. V Ljubljani je imel g. dr. Vladko Maček govor, v katerem je obsojal Nemčijo in nemški napad na Jugoslavijo.

Po pokopu zemeljskih ostankov g. dr. F. Kulovca se je g. dr. Vladko Maček ustavil v Zagrebu, da bi obvestil svoje sodelavce o razvoju dogodkov ter pozval hrvaški narod, naj ostane vdan Jugoslaviji. Med tem pa je vlada zapustila Belgrad. G. Dušan Simović je poslal nekaj letal po g. dr. Vladka Mačka, a ga niso mogli najti niti v Zagrebu, niti ne v Kupincu. Paveličevi ljudje, ki so se posluževali imena dr. Vladka Mačka, da bi odcepili Hrvate od Srbov. Dr. Vladko Maček ni poдал nobene izjave, v kateri bi pozdravil "neodvisno hrvaško državo," niti nima prav nobene zveze s Paveličevo "vlado" v Zagrebu. Njegova usoda je še nadalje negotova.

ZAHTEVA PREUREDBO NABORNEGA ZAKONA

Washington, D. C. — Senator Vandenberg iz Mich. je ta ponedeljek stavil predlog, da se sestavi petčlanska senatorska komisija, ki naj preštudira izpremembe za sedaj veljavni naborni zakon. Proti njemu, kakor pravi, prihaja namreč na tisoče pritožb.

PRESEDNIK BO IMEL GOVOR

Washington, D. C. — Kot se je v ponedeljek objavilo, bo imel predsednik Roosevelt 14. maja enega svojih važnejših govorov. Govoril bo pred odborom panameriške unije.

Turčija v nekak podoben položaj, kakor je bila Jugoslavija pred vpadom, namreč, da bo obkoljena od vseh strani. Nemčija ji bo nato lahko predložila svoje pogoje, namreč, da se odloči ali za usodo Jugoslavije, ali pa, da sodeluje z Nemčijo in se s tem obvaruje pred razdejanjem.

PRESEDNIK ZAHTEVA VEČ BOMBNIKOV

Washington, D. C. — V posebnem pismu, ki ga je poslal zadnji ponedeljek vojnemu tajniku Stimsonu, je predsednik Roosevelt izrekel naročilo, naj se produkcija vojnega materiala preuredi tako, da se bo lahko izdelalo čim največ velikih bombnih aeroplanov, takozvanih "letečih trdnjav." To je potrebno, je dejal, v svrhu obrambe te dežele in drugih demokratičnih držav. Natančnega števila, koliko aeroplanov te vrste se naj izdelata, se ni objavilo, vendar pa se iz nekega vira ugotavlja, da je 500 na mesec vladni cilj; zdaj se jih ne producira niti 20 na mesec.

IZVEDENEC DVOMI O ZMAGI NAZIJEV

Chicago, Ill. — Neki gospodarski izvedenec, po imenu dr. M. Palyi, je zadnji ponedeljek v nekem govoru izrazil dvom, da bi mogla doseči končno zmago naziska Nemčija. Da bi mogli naziji uspešno napasti angleške otoke same, je skoraj nemogoče, je dejal in za končno zmago jim bi preostala le dva druga pota. Prvi je, da razbijejo britanski imperij na vzhodu, drugi pa, da temeljito blokirajo Anglijo. Ta blokada pa bi morala biti dolgotrajna, je dejal, toda čas pa bi bil tudi Angliji v prid, ker bi dobila več pomoči.

POJASNILO O PREISKAVI JUGOSL. LADIJ

New York, N. Y. — O preiskavi, ki jo je, kakor je bilo zadnjič poročano, uvedla na štirih jugoslovanskih ladjah v tujakšnjem pristanišču ameriška obrežna straža, je prišlo neuradno pojasnilo iz Washingtona. To govori, da se je inšpekcija izvršila v svrhu, da se ugotovi, ali je možvo na teh ladjah zvesto svojemu kralju Petru, ali se je obrnilo na stran novih gospodarjev v Jugoslaviji; ako je vdano kralju, potem se ne bo podvzelo nobeno postopanje proti ladjam. Neki lastnik jugoslovanskih ladij, po imenu Franjo Petrinovič, pa se je izrazil, da vsa jugoslovanska trgovska mornarica sodeluje z britanskim plovbenim ministerstvom.

1,500 GALONOV GASOLINA SE RAZLILO

Chicago, Ill. — Na križišču 14. ceste in Ashland je prišlo zadnji ponedeljek do kolizije med cestno karo in nekim trukom. Na truku se je vozil 1,500 galonov te tekočine razlilo po cesti. Ognjegase so cesto takoj izmili, da preprečijo požar.

PREMOGARJI ZOPET NA DELU

Chicago, Ill. — Po pet tednov trajajoči stavki je šlo zadnji ponedeljek zopet na delo okrog 25,000 premogarjev v Illinoisu. Obratovanje se je podvzelo po sporazumu, ki se je dosegel zadnjo soboto med unijo in operatorji, po katerem je temeljna dnevna plača zvišana na \$7.

Obzirnost do osišča naj se opusti, pravi Pepper

V bojevitom govoru zahteval floriidski senator, naj Amerika kljubuje osišču pri pošiljanju blaga Angliji. — Nastop zahteval tudi proti Japoniki.

KRIŽEM SVETA

Madrid, Španija. — Ameriški poslanik v Španiji, Wendell, je zaprosil za razgovor s špansko vlado, da tej pojasni, s kako pozornostjo sledi njegova dežela zunanji politiki Španije. Do razgovora pa doslej še ni prišlo.

Monterrey, Mehika. — Bivši mehiški predsednik Calles se je po pet let trajajočem pregnanstvu, katerega je preživel v Zd. državah, vrnil zadnji ponedeljek v domovino. Njegovo izgnanstvo je odredil predsednik Cardenas v letu 1936.

Kairo, Egipt. — Britanske čete še vedno drže libijsko mesto Tobruk, dasi so čete osišča mimo njega prodrle daleč proti vzhodu, do egiptovske meje. Uspešen naskok na mesto je britanska posadka doslej še vsakokrat izjalovila.

KRETA IMA BRITANSKEGA POVELJNIKA

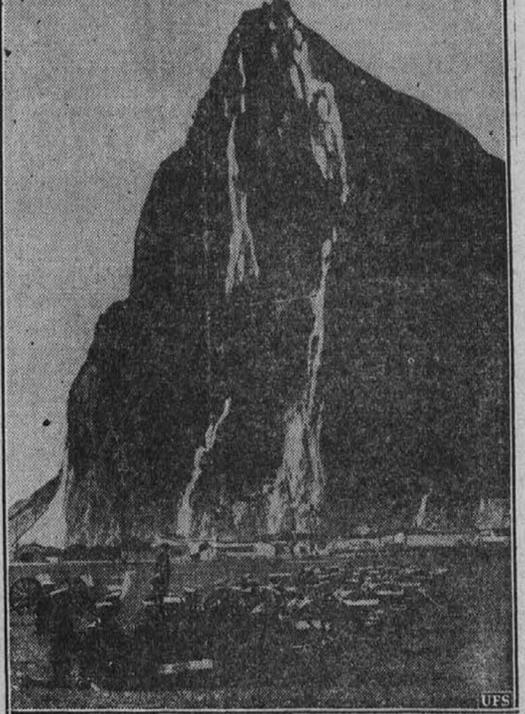
Canea, Kreta. — Na tukajšnjem otoku, na katerega je, kakor že poročano, pobegnila grška vlada, je bil zadnji ponedeljek imenovan vrhovnim armadnim poveljnikom združenih grških in britanskih čet britanski general Freyburg, načelnik novozelandskih čet. To imenovanje je izrekla grška vlada, dočim se je istočas-

Washington, D. C. — Ako bodo priporočila, ki jih je izrazil floriidski senator Pepper ta terek v govoru v senatu, sprejeta, potem ni več daleč čas, da se bodo Zd. drž. zapletle v dejansko vojno. Senator je namreč zahteval, da mora Amerika pri pošiljanju svoje pomoči Angliji opustiti vsako obzirnost na reakcijo držav osišča in enako tudi prezreti pravila neutralnosti ter se ravnati le po mednarodnih zakonih. Ako bodo pri tem ameriške ladje napadene od osiščnih podmornikov, "izstrelimo iz vode, kakor hitro moremo," je dejal.

Amerika mora pričeti izvajati politiko realizma, je povdaril ter mora na daleč okrog preprečiti vsako nevarnost, ki bi ji utegnila pretiti. Na Atlantiku naj, je dejal, skupno z Anglijo zasede vse izhode iz Evrope, kakor azorske, kapverdske in kanarske otoke, ter v Afriki Dakar, na severu pa Islandijo in Greenlandijo.

Podoben nastop je zahteval senator tudi proti Japoncem, rekoč, naj ameriška mornarica odpluje v Orient ter "zapre japonsko mornarico v njen lastni brolg."

ALI BO SKALA VZDRŽALA?

"Trden kakor skala Gibraltarja" je že v angleškem pregovoru, kar bi značilo, da je gibraltarska trdnjava tako močna, da je nobena sila ne more premagati. Zadnje čase pa se čimdalje več sil zbira okrog te skalnate trdnjave, katere del se vidi na gornji sliki, in bodočnost bo pokazala, ali je res nepremagljiva.

Iz Jugoslavije

Obupno dejanje mladega delavca iz Gornjih Dajn, ki se je ustrelil na grobu svoje matere. — Velik požar v celjski okolici, ki je povzročil nad 100.000 dinarjev škode. — Druge še ne objavljene vesti.

Zalosten slučaj

Zali log. — Mnogo pozornosti, pa tudi sočustvovanja s prizadetimi je povzročila v vsej gornji Selški dolini vest, da je šel prostovoljno in v ne-navadno tragičnih okoliščinah v smrt 21 letni delavec Ivan Hudolin, doma iz Gornjih Dajn.

Hudolin je bil nazadnje v službi pri lesnem trgovcu in gostilničarju Ivanu Zbontarju, že pred tedni pa se je od hiše poslovil. Do usodnega koraka je prišlo v terek zjutraj ob petih. Tačas je prišel Hudolin na pokopališče v Zalem logu, kjer je pokopana tudi njegova pred leti umrla mati Marija. Nesrečnik je odložil najprej površnik, potem pa suknič in telovnik, kar je bilo oboje izdelano v slogu koroških krojev, nato pa si je na široko odpel srajco. Odloženo obleko je pogrnil po materinem grobu in se vlegel nanj, obrnjen z obrazom navzgor. Z dvema streloma iz karabinke si je nato končal življenje. Obupanec je meril v srce in sta padla strela tik leve prsne bradavice. Strela so slišali pri sosednji Demšarjevi hiši, kjer je bil hlapec Peter Frelj, že na nogah. Zaradi zgodnje jutranje ure, ko se niti dobro ne vidi, pa stvari ni raziskoval, četudi sta se mu zdelo strela dokaj nenavadna.

Zlati jubilej

V Ljubljani je slavil petdesletnico svojega plodnega in nepretrganega dela za pevsko umetnost častni član pevskega zbora Glasbene Matice Janez Završan, ki je kljub letom, še ves mladosten.

Smrtna kosa

V Ljubljani je umrla Marija Seidl, rojena Ferjančič. — V Rošpohu je umrla Olga Posch, bivša posestnica in v Rošpohu pri Mariboru. — V Mariboru je umrla Katarina Josk, stara 62 let.

Nesreča otroka

Triletni Janezek Šimonič, sinko delavca v Koških pri Mariboru je postopal okrog domače hiše in veselo piskal na piščalko, ki jo je bil dobil v dar. Naenkrat je pa padel naravnost na usta in piščalka se mu je z veliko silo zapicila naravnost skozi usta v grlo. Domači so mu hitro izdrli piščal ter ga nato odpravili v bolnico.

Zločin

V vasi Podvrh pri Samoboru se je zgodil hud zločin. Kakor so pripovedovali očividci je prišel kmet Biščan nekega popoldne domov in se začel prepirati s svojo 19 letno ženo Magdico. Med preprirom je streljal s samokresom in zadel ženo v trebuh. Hudo ranjeno so pripeljali v bolnico, kjer so jo operirali, moža so pa zaprli.

ŠE VEDNO LAHKO ZMAGATE!

Zlata jubilejna kampanja "Am. Slovenca" bo trajala do prihodnjega ponedeljka 12. MAJA ZVEČER. Vsa dan, vsak večer se še nudi prilika agitatorjem, da agitirajo zlasti za nove naročnike in tako pripravijo zmago za svoje kandidate. Tudi vsak naročnik in prijatelj "Am. Slovenca" lahko še vsak nekaj naredi za svoj list v tej kampanji. Pridobite vsak, ki le moreš novega naročnika. Pomagaj vsak, da bo zlata jubilejna kampanja res dosegla lep uspeh. Zato na delo še te ostale dni, vsako uro, in vsak dan, ki je še na razpolago.

V Tremerjih je gorelo

V petek 7. marca ob 11. ponoči je izbruhnil požar v velikem gospodarskem poslopiju posestnika Jakob a Štara v Tremerjih pri Celju. Domači so opazili ogenj nekaj minut po 11, ko so rdeči plameni zublji osvetlili vsa okna stanovanjske hiše. Ogenj je bil očitno podtaknjen. Najprej je pričelo goreti na podu, kjer je bil ob slamoreznici velik kup sena. Na kraj požara so prihiteli celjski, laški in gabski gasilci in preprečili, da se

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki. Ustanovljen leta 1891.

The first and the oldest Slovene newspaper in America. Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevoev po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska: EDINOST PUBLISHING CO. Naslov uredništva in uprave: 1849 W. Cermak Rd., Chicago. Telefon: CANAL 5544

Published by: EDINOST PUBLISHING CO. Address of publication office: 1849 W. Cermak Rd., Chicago. Phone: CANAL 5544

Naročnina:		Subscriptions:	
Za celo leto	\$5.00	For one year	\$5.00
Za pol leta	2.50	For half a year	2.50
Za četrt leta	1.50	For three months	1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:		Chicago, Canada and Europe:	
Za celo leto	\$6.00	For one year	\$6.00
Za pol leta	3.00	For half a year	3.00
Za četrt leta	1.75	For three months	1.75
Posamezna številka	3c.	Single copy	3c.

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrta dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Načela, za katera se borimo

Organizacija takoimenovanih "Pilgrims of the United States" je povabila dne 25. marca 1941 angleškega poslanika v Washingtonu Lorda Halifaxa za glavnega govornika. Poslanik je imel ob tej priliki jako znamenit govor, v katerem je temeljito in zelo točno orisal načela, za katera se v svetu borijo demokratične dežele. Naj iz njegovega govora povzamemo le nekatere najbolj pomenljive odstavke. Tako le je govoril:

"Mi Britanci smo navajeni, da pravimo, da se borimo za svobodo in demokracijo. Za svobodo kot kakovost življenja, ki si ga želimo, za demokracijo kot način vladanja, ki najbolj izrazuje prostost in daje najboljše jamstvo za nje zaščito.

Kaj imamo v mislih, kadar uporabljamo te velike besede?

Jaz vam lahko povem le to, kar jaz mislim in kar vem, da moji sorojaki mislijo, če tudi vedno ne izražujejo točno svojih misli in upam, da vi ne boste zavzeli drugačnega upogleda.

Zdi se, da so gotova načela, ki so bistvena življenju, kakor mi želimo živeti in želimo druge videti živeti...

Prvič, verska načela neomejene veljave vsake človeške duše;

drugič, moralna načela spoštovanja osebnosti in vesti; tretjič, družabna načela svobode posameznikov, ki se izražajo na dva načina: v političnih krogih potom enakih priložnosti, potom pravice in določenih zakonov; in gospodarsko potom navodil skupnega narodnega prizadevanja, da se ustvarijo pogoji, ki naj prinesejo neko stvarno gotovost v vsakdanje življenje naših državljanov.

In končno, domača načela družinske svetosti združevanja, kateri je naravni razvoj posameznika.

Le po dolgotrajnem razvoju se je človek pričel razumevati ta načela. Prišla so k njemu po krščanstvu in nekaterih drugih verah. Svojo krepost so črpala iz najboljših človeških misli tekom stoletij. Za nas so izražene in zajamčene v demokraciji in zato demokracijo vrednotimo. Nobene skupnosti ni med onimi, ki sprejemajo ali odklanjajo ta načela, ali ki naglašajo ali tajijo te pravice. Nazijski način je suženjstvo, telesno in duhovno, politično in gospodarsko.

Na podlagi nazijskega modroslovja, država sme in mora zahtevati popolno zvestobo in pokorščino človeka, telesno in duševno.

Resnica, vest, usmiljenje, čast, pravica, ljubezen, kjer te zadenejo ob koristi države, so smatrane po Hitlerju za razžalitev.

Kakor Hitler dela načrte za svet v okvirju njegovega "novega reda", bi bil svet razdeljen v Nemce, kot pleme gospodarjev in druge narode, kot ljudi druge manj vredne vrste, katerih pravice in koristi morajo biti podrejene vladajočemu plemenu."

Stalin in Matsuoka sta sklenila in podpisala nenapadalni in nevtralnostni pakt. Neki ameriški poročevalci piše dovtipno, kako sta si Stalin in Matsuoko nazdravljala in se šalila med seboj. Piše:

"Gospod Stalin," je nagovoril Matsuoko, "pogodba je narejena. Jaz ne lažem, ako se jaz lažem, bo moja glava vaša. Ako vi lažete, bodite zagotovljeni, da bom prišel po vašo glavo."

Stalin je odgovoril: "Gospod Matsuoka, moja glava je važna za mojo deželo. Tako je vaša glava važna za vašo deželo. Skrbimo, da bomo ohranili naše glave na naših ramah."

Potem je Stalin nadaljeval: "Vi ste Azijec in tako sem tudi jaz Azijec."

Matsuoko je odvrnil: "Mi smo vsi Azijci, torej pijmo na zdravje Azijcev."

Oba državnik sta bila malo v rožicah omenja poročilo, zato sta take brenkala. V vinu je resnica, pravi neki modri rek. Morda je pogovor o glavah izražal bojazen za glave, ki ga diktatorji imajo v nemali meri.

Na drugem mestu isto poročilo omenja neko omembo

japonskega polkovnika Yatsui Nagai, ki je prisostvoval pogovoru med Hitlerjem in Matsuoko. Hitler, pravi polkovnik, je v razgovoru postal tako razburjen, da je začel točiti po mizi kričoč, da Anglija mora biti poražena. Tudi Matsuoka se je razgrel. Tako med diktatorji. Na svetu se dobi pa še dosti treznih in pametnih ljudi, ki pa zmagujejo z glavami mence: kako dolgo še! Modrijan bi rekel: Vrč hodi toliko časa po vodo, da se razbije...

PRIPREDITEV ZA MATERIN DAN

Collinwood, O. Ko pogledamo naravo in vidimo kako se prebujajo iz dolgega zimskega spanja, nam pride na misel ona krasna pesem iz otroških let, ki poje:

Veseli majnik pridi, Z zelenjem nas obdaj, Vijolic nam prinesi In ptičic v log in gaj.

Pa imamo v majniku še tudi prelepi, za nas vse zelo pomembni Materin dan. Da bo pa ta dan za nas še bolj zanimiv in zajemljiv, je naše društvo Woodman Circle št. 110 Waterloo Grove sklenilo pripraviti prav lep zabavni večer. Najprej je koncert in živa slika matere, potem pa igra v dveh dejanjih "Sv. Peter in jagnjetova jeterca." Ta igra je nekaj, kar še ni bilo igrano. Torej se nam obeta nekaj novega in polno užitka. Zato povabimo vse cenjeno občinstvo, da nas na dan 11. maja posejite. — Zlasti se so povabljene vse članice, da se gotovo udeležijo in s tem pomagajo naši blagajni. — Drage mi sestre, naj bo naše geslo vse za eno, ena za vse. — Po igri prosta zabava in ples. Za ples igra Johnny Pecon orkester. — Torej nasvidenje na Materin dan 11. maja točno ob 7:00 uri zvečer

Anna Skolar.

OBLETNICA SLOVENSKEGA ŽENSKEGA PEVSKEGA KLUBA

Pueblo, Colo.

Kot vam je mnogim že znano, priredi Slovenski ženski pevski klub svoji koncert v nedeljo 11. maja na Materin dan točno ob pol osmih zvečer v dvorani društva sv. Jožefa. To bo prvi koncert Slovenskega ženskega pevskega kluba in ste prisrčno vabljeni vsi rojaki in rojakinje, da se tega koncerta udeležite v obilnem številu. Na programu bo veliko slovenskih pesmi in nastopil bo tudi pevski zbor Prešeren ter St. Mary's Koreisters. Nastopile bodo tudi dekleta in male deklice. Ta program je izpeljan po Mrs. Mary Fricel, za kar ji vsa čast, ko se tako trudi. Prepričani bodite, da ne bo nobenemu žal, ki se bo tega koncerta udeležil, posebno tistim ne, ki so prijatelji kluba. — Nadalje vabimo na ta koncert tudi rojake iz vseh bližnjih slovenskih naselbin, kot Walsenburg, Canon City, Colorado Spring itd. — Vem, da boste vsi zadovoljni, ker bodo vsi prav dobro postreženi in zabave bo dovolj za stare in mlade. Po končanem programu bo tudi plesna zabava, da se boste lahko tudi malo zavrteli. — Torej nasvidenje v nedeljo na Materin dan 11. maja zvečer v dvorani sv. Jožefa, kjer pričakuje velike udeležbe

Odbor.

HRVATJE, KI SO V IZGNANSTVU ZA VLADE GENERALA G. DUŠANA SIMOVIČA

Washington, D. C.

Dopisništvo Centralnega tiska urada v Washingtonu je bilo obveščeno iz uradnega viroma, da je z vlado generala g. Dušana Simoviča v izgnanstvu v Kairu na Egiptanskem velikem številu odgovornih in službenih hrvaških osebosti. Poleg g. dr. Jurja Krnjeviča, glavnega tajnika Hrvatske kmečke stranke, finančnega ministra g. dr. Jurja Šu-

LEP PROGRAM ZA MATERIN DAN

Sheboygan, Wis. Podružnica št. 1, S. Z. Z. v našem Sheboyganu, bo na Materin dan imela izredno lep program. Vprizorila bo dve igri; slovensko "Dve nevesti" — angleško "Polly put the kettle on." Vmes bo petje "Glee Club," katerega članice obstojijo iz naših tu rojenih deklet in mladih žen, in pa srčkane deklamacije našega mladinskega oddelka. Posebnost na tem programu bo nastop treh naših, pred leti dober poznanih in priljubljenih moških pevcev, ki nam bodo zapeli nekaj takih domačih, ki gredo do srca. Imena ne povemo, naj vas ima "firbec."

Slovenski program ima v roki članica naše podružnice, Mrs. Mary Fedran, angleški program pa oskrbuje predsednica Glee kluba, Mrs. Teresa Rakun.

Program se prične točno ob pol osmih zvečer v nedeljo 11. maja. Prosimo naše članice in prijateljke, ki bodo prišli na predstavo, da bodo točni. Istotako zagotavljamo vse udeležence, da bodo imeli lep duševni užitek.

K udeležbi najlepše vabimo! Morda našim domačim v stari domovini v tem času niso dovoljeni lastni shodi in prireditve, zato bi se jih morali v tem večjem številu udeležiti mi, ki živimo v svobodni deželi, kjer lahko govorimo svoj jezik, pojemo svoje pesmi in se gibljemo svobodno. Toraj, vsi narodno — zavedni Slovenci in Slovenke v Sheboyganu, pridite, da po časti mo lepši praznik Materinega dne!

Odbor

HRVATJE, KI SO V IZGNANSTVU ZA VLADE GENERALA G. DUŠANA SIMOVIČA

Washington, D. C.

Dopisništvo Centralnega tiska urada v Washingtonu je bilo obveščeno iz uradnega viroma, da je z vlado generala g. Dušana Simoviča v izgnanstvu v Kairu na Egiptanskem velikem številu odgovornih in službenih hrvaških osebosti. Poleg g. dr. Jurja Krnjeviča, glavnega tajnika Hrvatske kmečke stranke, finančnega ministra g. dr. Jurja Šu-

Odbor

SPOMINI IZ BOLNIŠNICE

(Dalje)

Willard, Wis.

Prosil sem jo še, naj mi pomaga, da se vlečem v postelj, ker da ne morem več stati. Sestra mi je pa odgovorila, da saj vendar ležim v postelji. In res, ko z rokami otipljem, spoznam, da res ležim v postelji. — Potem pravim: Sestra, povej mi vendar, kje je on križ, pa mi reče, da je ravno pred menoj. Jaz ga pa nisem mogel videti.

Zaveš me je začela zapuščati in slab sem bil tako, da se nisem mogel več premikati. — Bilo je okrog 10 ure zvečer, ko mi sestra narekuje: "O Jezus, usmili se me." Rekla mi je, da naj tudi jaz za njo po navljam. Seveda sem, kolikor

J. K.

WILLARD, WIS.

Prosil sem jo še, naj mi pomaga, da se vlečem v postelj, ker da ne morem več stati. Sestra mi je pa odgovorila, da saj vendar ležim v postelji. In res, ko z rokami otipljem, spoznam, da res ležim v postelji. — Potem pravim: Sestra, povej mi vendar, kje je on križ, pa mi reče, da je ravno pred menoj. Jaz ga pa nisem mogel videti.

Zaveš me je začela zapuščati in slab sem bil tako, da se nisem mogel več premikati. — Bilo je okrog 10 ure zvečer, ko mi sestra narekuje: "O Jezus, usmili se me." Rekla mi je, da naj tudi jaz za njo po navljam. Seveda sem, kolikor

(Konec prihodnjic)

sem mogel. Potem je pristopila še bolničarka in dale so mi neko uspalno sredstvo in v tem sem zaspal. Imel sem pa prav težko spanje. Kaj je bilo nadalje, pa ne vem. Okrog četrte ure zjutraj se prebudim in moje oči so takoj zagledale oni križ in počutil sem se že veliko bolje. Sestra, ko vidi da sem se prebudil, mi obriše pot po obrazu in me vpraša, kako takrat sem bil še sila slab. Pa pride sestra okrog polnoči k moji postelji in ko vidi da ne spim, me vpraša, če ne morem spat. Odgovorim ji, da nisem še prav nič spal to noč. Pa mi reče, če se morem nekoliko dvigniti, da mi bo blazine nekoliko popravila, toda jaz nisem imel prav nobene moči. Tedaj me ona prime in z eno roko me drži, z drugo mi pa rahlja blazine. Mislim sem si: O reva, koliko žrtvujete, a svet vas tako zaničuje. — Grda nevalečnost.

Po onem jutru, kar sem preje opisal, se mi je zdravje vsaki dan boljšalo, le jesti nisem mogel skoro nič. Prve dni sem po neki stekleni cevki vžil nekaj tople vode. Tudi pozneje par dni nisem mogel uživati hrane, zaradi mojega želodca. — Neko jutro mi pa pravi bolničarka: Mr., ti boš gotovo umrl, če ne boš jedel. Jaz ji pa rečem, da ne morem in da ne morem in da nočem imeti "trubla" z mojim —. Ona mi pa odgovori, da je povod, da nimam teka do jedi le to, ker imam prazen želodec, ker se potem v njem nabirajo plini in mi povzročajo bolečine. Kmalu potem pride zdravnik in pravi, da je izvedel, da ničesar ne jem. Pravi mi, da moram jesti in jaz sem mu obljubil. In res, isti dan opoldne mi prinese bolničarka precej velikih posodic, katere so bile vse z zlatom okrašene. Mislim sem si, da bodo to same dobre stvari, pa ko odprem, je bila v prvi neka topla voda, v drugi pa neka jed, o kateri sem vedel, da je moj želodec ne prenese. Popil sem le nekoliko kave, drugo sem enostavno odklonil. Ko bolničarka vidi, da zopet nisem nič jedel, me pogleda in nekaj godrnja. Zvečer mi je spet prinesla in jaz sem sklenil, da bom jedel, karkoli mi prinesejo. Težko je šlo, a vendar sem spraznil vse. Ko pride čez čas bolničarka in vidi vse "posodice" prazne, se mi nameneje in reče, da se vidi, da sem bil lačen. Od tedaj naprej sem pojedel vse, kar so mi prinesli in povem, da je bilo vse prav dobro, pa tudi dovolj in vselej so bile posodice prazne. — Naj tukaj še pripomnim, da je bila postrežba takaka, da boljša ni mogla biti. Vse sem lahko jedel, samo pečenega krompirja ne, vselej so ga odnesli nazaj, kadar so mi ga prinesli.

Povem ti dragi čitatelj, da sestre žrtvujejo vse. Nikdar ne moreš preceniti kar one dobre store. Gredo okrog bolnikov in nikdar ne vidiš kake nejevolje. — Bilo je neko noč. Takrat sem bil še sila slab. Pa pride sestra okrog polnoči k moji postelji in ko vidi da ne spim, me vpraša, če ne morem spat. Odgovorim ji, da nisem še prav nič spal to noč. Pa mi reče, če se morem nekoliko dvigniti, da mi bo blazine nekoliko popravila, toda jaz nisem imel prav nobene moči. Tedaj me ona prime in z eno roko me drži, z drugo mi pa rahlja blazine. Mislim sem si: O reva, koliko žrtvujete, a svet vas tako zaničuje. — Grda nevalečnost.

Po onem jutru, kar sem preje opisal, se mi je zdravje vsaki dan boljšalo, le jesti nisem mogel skoro nič. Prve dni sem po neki stekleni cevki vžil nekaj tople vode. Tudi pozneje par dni nisem mogel uživati hrane, zaradi mojega želodca. — Neko jutro mi pa pravi bolničarka: Mr., ti boš gotovo umrl, če ne boš jedel. Jaz ji pa rečem, da ne morem in da ne morem in da nočem imeti "trubla" z mojim —. Ona mi pa odgovori, da je povod, da nimam teka do jedi le to, ker imam prazen želodec, ker se potem v njem nabirajo plini in mi povzročajo bolečine. Kmalu potem pride zdravnik in pravi, da je izvedel, da ničesar ne jem. Pravi mi, da moram jesti in jaz sem mu obljubil. In res, isti dan opoldne mi prinese bolničarka precej velikih posodic, katere so bile vse z zlatom okrašene. Mislim sem si, da bodo to same dobre stvari, pa ko odprem, je bila v prvi neka topla voda, v drugi pa neka jed, o kateri sem vedel, da je moj želodec ne prenese. Popil sem le nekoliko kave, drugo sem enostavno odklonil. Ko bolničarka vidi, da zopet nisem nič jedel, me pogleda in nekaj godrnja. Zvečer mi je spet prinesla in jaz sem sklenil, da bom jedel, karkoli mi prinesejo. Težko je šlo, a vendar sem spraznil vse. Ko pride čez čas bolničarka in vidi vse "posodice" prazne, se mi nameneje in reče, da se vidi, da sem bil lačen. Od tedaj naprej sem pojedel vse, kar so mi prinesli in povem, da je bilo vse prav dobro, pa tudi dovolj in vselej so bile posodice prazne. — Naj tukaj še pripomnim, da je bila postrežba takaka, da boljša ni mogla biti. Vse sem lahko jedel, samo pečenega krompirja ne, vselej so ga odnesli nazaj, kadar so mi ga prinesli.

Povem ti dragi čitatelj, da sestre žrtvujejo vse. Nikdar ne moreš preceniti kar one dobre store. Gredo okrog bolnikov in nikdar ne vidiš kake nejevolje. — Bilo je neko noč. Takrat sem bil še sila slab. Pa pride sestra okrog polnoči k moji postelji in ko vidi da ne spim, me vpraša, če ne morem spat. Odgovorim ji, da nisem še prav nič spal to noč. Pa mi reče, če se morem nekoliko dvigniti, da mi bo blazine nekoliko popravila, toda jaz nisem imel prav nobene moči. Tedaj me ona prime in z eno roko me drži, z drugo mi pa rahlja blazine. Mislim sem si: O reva, koliko žrtvujete, a svet vas tako zaničuje. — Grda nevalečnost.

Po onem jutru, kar sem preje opisal, se mi je zdravje vsaki dan boljšalo, le jesti nisem mogel skoro nič. Prve dni sem po neki stekleni cevki vžil nekaj tople vode. Tudi pozneje par dni nisem mogel uživati hrane, zaradi mojega želodca. — Neko jutro mi pa pravi bolničarka: Mr., ti boš gotovo umrl, če ne boš jedel. Jaz ji pa rečem, da ne morem in da ne morem in da nočem imeti "trubla" z mojim —. Ona mi pa odgovori, da je povod, da nimam teka do jedi le to, ker imam prazen želodec, ker se potem v njem nabirajo plini in mi povzročajo bolečine. Kmalu potem pride zdravnik in pravi, da je izvedel, da ničesar ne jem. Pravi mi, da moram jesti in jaz sem mu obljubil. In res, isti dan opoldne mi prinese bolničarka precej velikih posodic, katere so bile vse z zlatom okrašene. Mislim sem si, da bodo to same dobre stvari, pa ko odprem, je bila v prvi neka topla voda, v drugi pa neka jed, o kateri sem vedel, da je moj želodec ne prenese. Popil sem le nekoliko kave, drugo sem enostavno odklonil. Ko bolničarka vidi, da zopet nisem nič jedel, me pogleda in nekaj godrnja. Zvečer mi je spet prinesla in jaz sem sklenil, da bom jedel, karkoli mi prinesejo. Težko je šlo, a vendar sem spraznil vse. Ko pride čez čas bolničarka in vidi vse "posodice" prazne, se mi nameneje in reče, da se vidi, da sem bil lačen. Od tedaj naprej sem pojedel vse, kar so mi prinesli in povem, da je bilo vse prav dobro, pa tudi dovolj in vselej so bile posodice prazne. — Naj tukaj še pripomnim, da je bila postrežba takaka, da boljša ni mogla biti. Vse sem lahko jedel, samo pečenega krompirja ne, vselej so ga odnesli nazaj, kadar so mi ga prinesli.

Povem ti dragi čitatelj, da sestre žrtvujejo vse. Nikdar ne moreš preceniti kar one dobre store. Gredo okrog bolnikov in nikdar ne vidiš kake nejevolje. — Bilo je neko noč. Takrat sem bil še sila slab. Pa pride sestra okrog polnoči k moji postelji in ko vidi da ne spim, me vpraša, če ne morem spat. Odgovorim ji, da nisem še prav nič spal to noč. Pa mi reče, če se morem nekoliko dvigniti, da mi bo blazine nekoliko popravila, toda jaz nisem imel prav nobene moči. Tedaj me ona prime in z eno roko me drži, z drugo mi pa rahlja blazine. Mislim sem si: O reva, koliko žrtvujete, a svet vas tako zaničuje. — Grda nevalečnost.

Po onem jutru, kar sem preje opisal, se mi je zdravje vsaki dan boljšalo, le jesti nisem mogel skoro nič. Prve dni sem po neki stekleni cevki vžil nekaj tople vode. Tudi pozneje par dni nisem mogel uživati hrane, zaradi mojega želodca. — Neko jutro mi pa pravi bolničarka: Mr., ti boš gotovo umrl, če ne boš jedel. Jaz ji pa rečem, da ne morem in da ne morem in da nočem imeti "trubla" z mojim —. Ona mi pa odgovori, da je povod, da nimam teka do jedi le to, ker imam prazen želodec, ker se potem v njem nabirajo plini in mi povzročajo bolečine. Kmalu potem pride zdravnik in pravi, da je izvedel, da ničesar ne jem. Pravi mi, da moram jesti in jaz sem mu obljubil. In res, isti dan opoldne mi prinese bolničarka precej velikih posodic, katere so bile vse z zlatom okrašene. Mislim sem si, da bodo to same dobre stvari, pa ko odprem, je bila v prvi neka topla voda, v drugi pa neka jed, o kateri sem vedel, da je moj želodec ne prenese. Popil sem le nekoliko kave, drugo sem enostavno odklonil. Ko bolničarka vidi, da zopet nisem nič jedel, me pogleda in nekaj godrnja. Zvečer mi je spet prinesla in jaz sem sklenil, da bom jedel, karkoli mi prinesejo. Težko je šlo, a vendar sem spraznil vse. Ko pride čez čas bolničarka in vidi vse "posodice" prazne, se mi nameneje in reče, da se vidi, da sem bil lačen. Od tedaj naprej sem pojedel vse, kar so mi prinesli in povem, da je bilo vse prav dobro, pa tudi dovolj in vselej so bile posodice prazne. — Naj tukaj še pripomnim, da je bila postrežba takaka, da boljša ni mogla biti. Vse sem lahko jedel, samo pečenega krompirja ne, vselej so ga odnesli nazaj, kadar so mi ga prinesli.

Povem ti dragi čitatelj, da sestre žrtvujejo vse. Nikdar ne moreš preceniti kar one dobre store. Gredo okrog bolnikov in nikdar ne vidiš kake nejevolje. — Bilo je neko noč. Takrat sem bil še sila slab. Pa pride sestra okrog polnoči k moji postelji in ko vidi da ne spim, me vpraša, če ne morem spat. Odgovorim ji, da nisem še prav nič spal to noč. Pa mi reče, če se morem nekoliko dvigniti, da mi bo blazine nekoliko popravila, toda jaz nisem imel prav nobene moči. Tedaj me ona prime in z eno roko me drži, z drugo mi pa rahlja blazine. Mislim sem si: O reva, koliko žrtvujete, a svet vas tako zaničuje. — Grda nevalečnost.

Po onem jutru, kar sem preje opisal, se mi je zdravje vsaki dan boljšalo, le jesti nisem mogel skoro nič. Prve dni sem po neki stekleni cevki vžil nekaj tople vode. Tudi pozneje par dni nisem mogel uživati hrane, zaradi mojega želodca. — Neko jutro mi pa pravi bolničarka: Mr., ti boš gotovo umrl, če ne boš jedel. Jaz ji pa rečem, da ne morem in da ne morem in da nočem imeti "trubla" z mojim —. Ona mi pa odgovori, da je povod, da nimam teka do jedi le to, ker imam prazen želodec, ker se potem v njem nabirajo plini in mi povzročajo bolečine. Kmalu potem pride zdravnik in pravi, da je izvedel, da ničesar ne jem. Pravi mi, da moram jesti in jaz sem mu obljubil. In res, isti dan opoldne mi prinese bolničarka precej velikih posodic, katere so bile vse z zlatom okrašene. Mislim sem si, da bodo to same dobre stvari, pa ko odprem, je bila v prvi neka topla voda, v drugi pa neka jed, o kateri sem vedel, da je moj želodec ne prenese. Popil sem le nekoliko kave, drugo sem enostavno odklonil. Ko bolničarka vidi, da zopet nisem nič jedel, me pogleda in nekaj godrnja. Zvečer mi je spet prinesla in jaz sem sklenil, da bom jedel, karkoli mi prinesejo. Težko je šlo, a vendar sem spraznil vse. Ko pride čez čas bolničarka in vidi vse "posodice" prazne, se mi nameneje in reče, da se vidi, da sem bil lačen. Od tedaj naprej sem pojedel vse, kar so mi prinesli in povem, da je bilo vse prav dobro, pa tudi dovolj in vselej so bile posodice prazne. — Naj tukaj še pripomnim, da je bila postrežba takaka, da boljša ni mogla biti. Vse sem lahko jedel, samo pečenega krompirja ne, vselej so ga odnesli nazaj, kadar so mi ga prinesli.

Povem ti dragi čitatelj, da sestre žrtvujejo vse. Nikdar ne moreš preceniti kar one dobre store. Gredo okrog bolnikov in nikdar ne vidiš kake nejevolje. — Bilo je neko noč. Takrat sem bil še sila slab. Pa pride sestra okrog polnoči k moji postelji in ko vidi da ne spim, me vpraša, če ne morem spat. Odgovorim ji, da nisem še prav nič spal to noč. Pa mi reče, če se morem nekoliko dvigniti, da mi bo blazine nekoliko popravila, toda jaz nisem imel prav nobene moči. Tedaj me ona prime in z eno roko me drži, z drugo mi pa rahlja blazine. Mislim sem si: O reva, koliko žrtvujete, a svet vas tako zaničuje. — Grda nevalečnost.

Po onem jutru, kar sem preje opisal, se mi je zdravje vsaki dan boljšalo, le jesti nisem mogel skoro nič. Prve dni sem po neki stekleni cevki vžil nekaj tople vode. Tudi pozneje par dni nisem mogel uživati hrane, zaradi mojega želodca. — Neko jutro mi pa pravi bolničarka: Mr., ti boš gotovo umrl, če ne boš jedel. Jaz ji pa rečem, da ne morem in da ne morem in da nočem imeti "trubla" z mojim —. Ona mi pa odgovori, da je povod, da nimam teka do jedi le to, ker imam prazen želodec, ker se potem v njem nabirajo plini in mi povzročajo bolečine. Kmalu potem pride zdravnik in pravi, da je izvedel, da ničesar ne jem. Pravi mi, da moram jesti in jaz sem mu obljubil. In res, isti dan opoldne mi prinese bolničarka precej velikih posodic, katere so bile vse z zlatom okrašene. Mislim sem si, da bodo to same dobre stvari, pa ko odprem, je bila v prvi neka topla voda, v drugi pa neka jed, o kateri sem vedel, da je moj želodec ne prenese. Popil sem le nekoliko kave, drugo sem enostavno odklonil. Ko bolničarka vidi, da zopet nisem nič jedel, me pogleda in nekaj godrnja. Zvečer mi je spet prinesla in jaz sem sklenil, da bom jedel, karkoli mi prinesejo. Težko je šlo, a vendar sem spraznil vse. Ko pride čez čas bolničarka in vidi vse "posodice" prazne, se mi nameneje in reče, da se vidi, da sem bil lačen. Od tedaj naprej sem pojedel vse, kar so mi prinesli in povem, da je bilo vse prav dobro, pa tudi dovolj in vselej so bile posodice prazne. — Naj tukaj še pripomnim, da je bila postrežba takaka, da boljša ni mogla biti. Vse sem lahko jedel, samo pečenega krompirja ne, vselej so ga odnesli nazaj, kadar so mi ga prinesli.

Povem ti dragi čitatelj, da sestre žrtvujejo vse. Nikdar ne moreš preceniti kar one dobre store. Gredo okrog bolnikov in nikdar ne vidiš kake nejevolje. — Bilo je neko noč. Takrat sem bil še sila slab. Pa pride sestra okrog polnoči k moji postelji in ko vidi da ne spim, me vpraša, če ne morem spat. Odgovorim ji, da nisem še prav nič spal to noč. Pa mi reče, če se morem nekoliko dvigniti, da mi bo blazine nekoliko popravila, toda jaz nisem imel prav nobene moči. Tedaj me ona prime in z eno roko me drži, z drugo mi pa rahlja blazine. Mislim sem si: O reva, koliko žrtvujete, a svet vas tako zaničuje. — Grda nevalečnost.

Po onem jutru, kar sem preje opisal, se mi je zdravje vsaki dan boljšalo, le jesti nisem mogel skoro nič. Prve dni sem po neki stekleni cevki vžil nekaj tople vode. Tudi pozneje par dni nisem mogel uživati hrane, zaradi mojega želodca. — Neko jutro mi pa pravi bolničarka: Mr., ti boš gotovo umrl, če ne boš jedel. Jaz ji pa rečem, da ne morem in da ne morem in da nočem imeti "trubla" z mojim —. Ona mi pa odgovori, da je povod, da nimam teka do jedi le to, ker imam prazen želodec, ker se potem v njem nabirajo plini in mi povzročajo bolečine. Kmalu potem pride zdravnik in pravi, da je izvedel, da ničesar ne jem. Pravi mi, da moram jesti in jaz sem mu obljubil. In res, isti dan opoldne mi prinese bolničarka precej velikih posodic, katere so bile vse z zlatom okrašene. Mislim sem si, da bodo to same dobre stvari, pa ko odprem, je bila v prvi neka topla voda, v drugi pa neka jed, o kateri sem vedel, da je moj želodec ne prenese. Popil sem le nekoliko kave, drugo sem enostavno odklonil. Ko bolničarka vidi, da zopet nisem nič jedel, me pogleda in nekaj godrnja. Zvečer mi je spet prinesla in jaz sem sklenil, da bom jedel, karkoli mi prinesejo. Težko je šlo, a vendar sem spraznil vse. Ko pride čez čas bolničarka in vidi vse "posodice" prazne, se mi nameneje in reče, da se vidi, da sem bil lačen. Od tedaj naprej sem pojedel vse, kar so mi prinesli in povem, da je bilo vse prav dobro, pa tudi dovolj in vselej so bile posodice prazne. — Naj tukaj še pripomnim, da je bila postrežba takaka, da boljša ni mogla biti. Vse sem lahko jedel, samo pečenega krompirja ne, vselej so ga odnesli nazaj, kadar so mi ga prinesli.

Povem ti dragi čitatelj, da sestre žrtvujejo vse. Nikdar ne moreš preceniti kar one dobre store. Gredo okrog bolnikov in nikdar ne vidiš kake nejevolje. — Bilo je neko noč. Takrat sem bil še sila slab. Pa pride sestra okrog polnoči k moji postelji in ko vidi da ne spim, me vpraša, če ne morem spat. Odgovorim ji, da nisem še prav nič spal to noč. Pa mi reče, če se morem nekoliko dvigniti, da mi bo blazine nekoliko popravila, toda jaz nisem imel prav nobene moči. Tedaj me ona prime in z eno roko me drži, z drugo mi pa rahlja blazine. Mislim sem si: O reva, koliko žrtvujete, a svet vas tako zaničuje. — Grda nevalečnost.

Po onem jutru, kar sem preje opisal, se mi je zdravje vsaki dan boljšalo, le jesti nisem mogel skoro nič. Pr

AMERIŠKA VLADA PRIZNA JUGOSLOVANSKO VLADO

Jugoslovanska vlada v izgnanstvu priznana od združenih držav ameriških za edino legalno vlado Jugoslavije

Washington, D. C.

Dopisništvo Centralnega tiskovnega urada pri kraljevem poslanstvu v Washingtonu naznanja sledeče:

Državni tajnik g. Cordell Hull je danes izjavil, da nadaljuje Združene države ameriške še naprej s priznavanjem vlade Nj. Vel. kralja Petra II. za edino zakonito vlado kraljevine Jugoslavije.

Državni tajnik je poudaril, da ostane v smislu tega jugoslovanski poslanik v Washingtonu g. Konstantin Fotič še nadalje edini legalni pooblaščen minister in izredni poslanec Nj. Vel. kralja Petra II. in jugoslovanske vlade v izgnanstvu akreditiran pri predsedniku Združ. držav ameriških g. F. D. Roosevelt.

Jugoslovanska vlada je nastanjena na prijateljskem ozemlju izven podjarmljene Jugoslavije. Jugoslovanska vlada se še nadalje bori proti osišču iz izgnanstva.

V Washingtonskih odgovornih krogih se posebno naglašata, da je drž. vladni oddelek v stalnem stiku z vlado kralja Petra II. in da predstavljajo njeni člani, pa naj so kjerkoli že, s svojim sedežem vlado v izgnanstvu.

Prav takšen stik obstaja med vlado in poslanikom g. Konstantinom Fotičem.

Jugoslovanski fond v Zdr. državah ameriških so bili poprej na podlagi izjave predsednika Roosevelta zamrznjeni ('frozen'), ali bodo pa na zahtevo vlade zopet prepučeni jugoslovanski vladi v izgnanstvu tako, kakor je to bilo poprej storjeno z drugimi vladami, ki so izven narodnih in državnih ozemelj, osvojenih in podjarmljenih od Nemčije.

Ob tem, ko dostavlja dopisništvo Centralnega tiskovnega urada izselniškemu tisku uradno naznanilo g. državnega tajnika, se mu zdi potrebno izdati sledeči komentar:

Izjava g. Cordella Hulla potrjuje povsem naravno v mednarodnih odnosih splošno osvojeno pravo. Jugoslavija je, napadena od Nemčije in Italije, postala žrtev nemško-italijanske okupacije. Legalna in edina jugoslovanska vlada je morala pred silo napadalcev zapustiti narodno ozemlje ter si vzeti sedež izven narodnih ozemelj, na ozemljih svojih

zaveznikov v tej vojni. Včeraj je to bilo v Atenah, potem v Jeruzalemu in v Kairu, jutri pa je to že lahko na Angleškem ali kjerkoli že na ozemlju angleškega imperija. Liki vlada Belgije, Norveške, Holandske ostane tudi jugoslovanska vlada še nadalje edina legalna vlada, ki jo za tako priznavajo Velika Britanija, Združ. države ameriške, Zveza sovj. socijal. republik (Rusija), Belgija, Norveška, Švedska, Holandska, Svica, Španija, Portugalska, Turčija, Grčija, Egipt in vse druge države razen Nemčije in Italije pa osiščnih držav, s katerimi je Jugoslavija v vojnem stanju.

Po tem je povsem jasno, da je okupacija jugoslovanskega ozemlja po silah osišča izključno le čin sile in nasilstva, ki ni dobil, niti ne more dobiti nobene mednarodne sankcije do prihodnje mirovne konference. Vsakršna cepitev in delitev nedeljivega in mednarodno utrjenega jugoslovanskega narodnega in državnega ozemlja na kakršnekoli tako zvane državice, frakcije in separatne fragmente je nelegalen in samopašen čin, ki ga Združ. države ameriške in Velika Britanija kot vrhovni čuvarji osnovnih načel mednarodnega reda ne morejo in nečejo sprejeti.

Iz zgornje izjave g. Cordella Hulla, ki jo je treba povezati s prejšnjo izjavo g. Edeana, tajnika za zunanje zadeve angleškega kraljestva, sledi povsem jasno, da obstaja kraljevina Jugoslavija liki kraljevina Srbija za časa svetovne vojne še nadalje kot edina zakonita in naravna lastnica ozemlja, ki ji je bilo vzeto s pomočjo srove sile in ki se ji mora na mirovni konferenci pozmagi zaveznikov vrniti.

Vsa druga akta, ki se bodo izvršila v legalnem in naravnem okviru države Jugoslavije, kakor recimo ustanovitev tako zvane 'Nezavisne' hrvaške države, so posledica samo najnavadnejše osvajaške sile, ki je Združ. države ameriške in Anglija vpoštevajo tradicionalno mednarodno pravo, na katerem sloni pravni red sveta in odnosajev med narodi, ne morejo sprejeti za svojo. Z drugimi besedami, Jugoslavija še nadalje obstaja s svojo vlado in svojimi diplomatsko-konzularnimi predstavništvi v zaveznikih in prijateljskih deželah.

Bogdan Radica, Sef dopisništva Centralnega tisk. urada.

stališče do Romunije in Danske še vedno tako, da tem londonskim odborom ne priznava značaja zakonitosti in tudi ne pravice odločati o usodi narodnega ozemlja in slično. Se zanimiveje pa je, da Anglija ne priznava vseh pravic tako imenovanemu avstrijskemu odboru, dasi je v Londonu knez Starhemberg in so tam tuči nekateri člani bivše Schuschniggove vlade in je tam več bivših socialističnih ministrov in nekaj članov avstrijskega plemstva. Knez Starhemberg celo ne služi v kakšni posebni svoji edinici, ampak je letalski častnik v — de Gaulleovem letalstvu in je vpisan tedaj v vojsko tako imenovanih "svobodnih Francozov".

Luksemburška in belgijska vlada štejeta samo nekaj članov bivše domače vlade in njuna državna poglavarja nista v Londonu. Velika vojvodinja luksemburška Charlota je v Ameriki, belgijski kralj Leopold pa je ostal v Bruslju. Toda nizozemska vlada ima v Londonu vsa svoja ministrstva in kraljica Viljemina sama je tudi v Londonu. Tudi poljska vlada šteje vsa ministrstva in poljski predsednik republike tudi živi v Londonu. Tudi norveška vlada je vsa v Angliji in norveški kralj živi tudi v Veliki Britaniji. Belgijci imajo v Londonu samo nekaj ministrov. Ministra Spaak in Pierlot sta le s težavo prišla iz Francije. Čez Španijo sta potovala z največjimi težavami in sicer tako, da so ja zabil v zaboje in nato 24 ur vozili čez Španijo v tovornem avtomobilu na Portugalsko.

Te oblasti vse uživajo gostoljubje v Angliji, toda Anglija ima od njih tudi mnogo koristi. Belgijska vlada dovoljuje Angliji izrabljanje belgijskega Konga. Norvežani so pripeljali s seboj mnogo trgovskega brodovja, Poljaki pa so imeli še nekaj divizij dobre vojske, ki je zmogla zbežati še v Anglijo. Prav tako je poljska vlada prinesla s seboj še mnogo zlata iz narodne banke v Varšavi. Nizozemska vlada pa je imela v Nizozemski Indiji še precej svojih vojni ladij, ki bodo lepo prišle v korist Angliji.

Nikdo ne ve točno, koliko je prav za prav spravil svojih ljudi skupaj vodja "svobodnih Francozov" general de Gaulle. Toda v Afriki so njegovi vojniki že imeli pomembne uspehe. Med njimi je zlasti več zelo dobrih kolonialnih oddelkov. Angleži sodelujejo z generalom de Gaulleom, toda niso mu priznali nobenih pravic, ki bi lahko bile enake kakšni novi samostojni francoski vladi in njenim predpravicam. Anglija torej posredno priznava Petainovo vlado, dasi nima z njo nobenih diplomatskih zvez. To stanje je sicer zelo neredno, trajalo pa bo najbrž do konca vojne. Anglija torej ne mara prekiniti popolnoma z vlado v Vichyju, ker ve, da je ogromna večina prebivalstva resnično na strani maršala Petaina.

V ITALIJO

se denar lahko pošlje, ampak samo v lirah in sedanje cene za pošiljanje denarja v Italijo so:

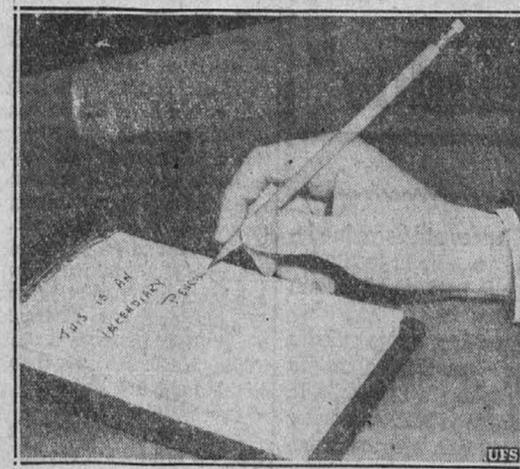
50 lir za.....	\$ 2.85
100 lir za.....	\$ 4.75
200 lir za.....	\$ 9.10
300 lir za.....	\$ 13.25
500 lir za.....	\$ 21.50
1000 lir za.....	\$ 42.50
2000 lir za.....	\$ 84.00

Vsem priporočamo, da pošiljajo denar vsaj dokler so take razmere kakor so, potem brzojav, kar stane \$1.00 posebej za brzojav, ki ga je treba dodati k zgorajšnjim cenam.

V JUGOSLAVIJO za enkrat še ni mogoče pošiljati denarja, dokler se prometne zveze v tem oziru ne uredijo in ne določijo. Kadar bo zopet odprto bomo naše kliente tozadavno obvestili.

Pošiljajte naslavljajte na:
JOHN JERICH
1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILL.

SVINČNIK ZA SABOTAŽO

Newyorška policija je prišla na sled nekemu instrumentu sabotejev, ki skušajo napraviti nered v ameriški produkciji. Ta iznajdba, ki jo kaže slika, ima obliko svinčnika, kateri pa je napolnjen z neko kislino, ki lahko preje kovino ter zažge gorljive predmete.

RAZNOTEROSTI

ČEBELARSTVO NA RUSKEM

V Sovjetski Rusiji je čebelarstvo zelo razvito, kakor kažejo uradni podatki iz Moskve. Po najnovejši statistiki imajo v Rusiji 200.000 panjev čebel. Čebelarstvo goje na 110.000 državnih in drugih posestvih in sicer baje po najsodobnejših metodah. Pravijo celo — seveda na sovjetskih uradnih mestih — da je sovjetska vlada namenila 60 milijonov rubljev za napredek čebelarstva. To bi se pa z drugimi besedami reklo, da z dosedanjim stanjem svojega čebelarstva le ni preveč zadovoljna, čeprav zdaj trdi, da je zelo razvito.

KOLIKO TRUDA ZA ENO SAMO NOGOMETNO TEKMO

Zanimivo je vprašanje, koliko kilometrov pretečejo posamezni nogometaši med tekmo. Tako je ugotovljeno, da preleti igralce v napadu okrog deset kilometrov. Od vsega nogometnega moštva preteče brez dvoma največ srednji krilec, petnajst kilometrov. Kar čedna številka, posebno še, če mora človek kar naprej "dušo loviti". Triindvajseti na zelenem polju, sodnik, pa potolče vse rekorde. To velja seveda samo za dobrega sodnika. Ta mora preteči dvajset kilometrov, kakor na primer slaba armada, kadar začne teči. To velja samo za vztrajen, če hoče res dobro soditi.

VOTLINE POMORSKIH ROPARJEV

V nekem mestu ob Črnem morju se je pred kratkim vdrl na ulici voz s konji vred. Kmet je še pravočasno skočil z voza, voz in oba konja pa je požrla velika luknja, ki se je nenadoma odprla pod njimi. Kmalu so ugotovili, da se je vdrla cesta v najmanj 20 metrov globoko duplino.

no. Ko so zadevo natančneje preiskali, so našli v zvezi s to votlino celo mrežo podzemelskih hodnikov z izhodi na morško obalo. Vsi znaki kažejo, da so odkrili staro podzemeljsko skrivališče pomorskih roparjev.

SUEŠKI PREKOP — "SAMO PREVARA"

"Prekop more biti samo nekakšen jarek, poln smradu in žab, torej največja prevara tega stoletja!"... je končal svoj govor v londonski spodnji zbornici veliki angleški državnik, lord Palmerstone, ki je bil še 1856. leta največji nasprotnik načrta inženirja Lessepse, da se naredi skozi Egipt krajša pot do Indije. Šele potem, ko so Sueški prekop odprli, 17. XI. 1869. leta, je priznala Anglija veličino Lessepsevega dela, mu priredila veličaste sprejem in ga imenovala za častnega meščana angleške prestolnice.

DELFIN UNIČIL LETALO

V bližini Kube se je pripetil nenavaden dogodek, ki bi skoraj zahteval življenje nekakega pilota. Letalec je zaradi megle izgubil smer in zašel v pravcato nevihto, kakršne večkrat kar nenadoma prihrumijo v bližino tega otoka. Letel je v višini nekoliko sto metrov. Naenkrat pa je šinil iz morja proti nebu visok vodni stebel. Voda je poglala v zrak tudi delfina in ga vrgla naravnost na krilo letala. Ker je bilo letalo s tako nenavadno težo na eni strani preobloženo, se je zazibalo in nenadoma pričelo padati proti morju. Pilot je v zadnjem trenutku skočil s padalom iz letala in pristal na morju, kjer se je nekoliko časa boril z valovi. Srečo je imel, da ga je opazila posadka nekake patrolnega čolna, ki je bil tedaj v bližini, ter ga rešila smrti.

SEDANJOST IN PRETEKLOST

Piše Rev. Bogomil Trampuš

"Prejšnji časi so bili boljši od današnjih," govori v eni izmed svojih strani večerni dnevnik "La Prensa".

V resnici! Preteklost je imela za človeka več privlačnosti, več veselja do življenja, kot ga mudi sedanjost. Smo v civilizaciji 20. stoletja? ... Mislim da se nahajamo v stoletju Atilovega barbarstva. Edino kar velja je danes zapovedani plen, ker človek živi od človeka. Človek je pravi volk za človeka. Edino kar velja dandanes je trda pest, ki udriha na desno in levo in si pripravlja pot do "zasebne" ali egoistične komoditete.

Je samo od tega par tednov, ko sem se nahajal v družbi večmož, uglednih, bogatih in tudi pravcatih skopuhov. Med pogovorom je eden začel udrihati na desno in levo, proti trpinom, bolnim, vernim in revežem! "Za te ničle človeškega rodu je boljše da izginejo iz sveta," je enkrat in desetkrat povdarjal najuglednejši in najbogatejši med njimi. Jeza me je togotila nad jezicniki, modernimi bogovi denarja, ki gledajo zaničljivo potrti in iz vseh strani zatrti rod revežev, bolnikov in redovnikov. Nisem mogel ostati dalj časa tih. "Mislim, gospodje," sem začel, "da brez revežev, bolnih in redovnikov, svet ne bi obstajal, niti vi sami. Bom dokazal v par besedah. Ljudje, katere vi imenujete reveže, so tisti, ki potom svojih znojov in mnogih žuljev na rokah in nogah vam kopijo denarja potom dela. Niso oni krivi svoje revščine, temveč vi, ki jim ne plačate kar bi jim morali plačati. Vaši žepi se odebujajo; medtem ko se jim obrazi sušijo in želodec krči radi nepravilnosti ki vi ravnate s njimi." Kocka je padla — roka se ni mogla več skriti potem ko je vrgla kamen, resnica je zbodla v živo vsakega.

"Kar se tiče bolnikov pa bom pripomnil sledeče: Nobeden izmed Evinih sinov je oproščene bolezi in prepričan sem, da vsi smo enkrat — dvakrat — večkrat bili bolni. In bi se nam dobro zdelo, da bi nas drugi obsodili na smrt, kot ničvredne? In kdo nas zagotavlja, da bo naše zdravje nepretrgano do konca? Vsakdanji dogodki ki jih opaža-

mo in naša zdrava pamet nam šepeta na uho druge reči ... bridke resnice." Opazil sem na licih navzočih neko vrsto mrznje. Pa me ni zbudila niti mi ni vzela poguma. "In kar se tiče vernikov in redovnikov — mislim da človek sledi svojo najboljšo pot, ne samo, temveč pripozna kaj je treba in česar ni treba za blagobit duše. Vsi smo potrebovali duhovnika in prej ali pozlej ga bomo tudi potrebovali. Kdo vas zagotovi, da se bo vaše bogastvo ohranilo do konca? Nasprotno! Je zelo resnično in tudi na dnevnem redu, da se denar hitro izmuzne iz rok. Tedaj, in samo tedaj se čuti človek potrega, obupanega in v obupanju išče svojega Boga. Versko prepričanje je tesno združeno s posameznim človekom in slabo bi nastopali če bi šli proti prepričanju drugih. Vem, da vas bolijo te besede. Vem da sem šel proti vašemu prepričanju, vendar vem, da sem postopal tako, samo da vam dokažem vašo zmoto."

Odstranil sem se s smehom v srecu in z razburjeno glavo pod klobukom.

Gola resnica, dragi rojaki! Sedanji časi so časi tatinstva in zvijače. Homo homini lupus. — Človek je volk človeku.

Zavidamo blagostanje bližnjega. Ni nič posebnega. Države Južne Amerike zavidajo ugodno stališče Združenih držav in posameznikov v njih. Človeško srce je vedno brez dna. Hoče vedno več.

Oglejmo številke in potem sodimo. V Equadorju n. pr. bom razložil ekonomično stališče enega delavca, ki ima svojo žena in 3 otroke. On zasluži na dan 5 (pet sucrov) kar bi dalo v dolarjih 30 centov. Če plačilo visoko za enega delavca, in tisti ki zasluži pet sucrov se čuti srečnega.

Sem rekog, da ima ženo in tri otroke. Njegovi dnevni stroški so sledeči:

za stanovanje plača s. 1.50 = 9 centov
za kurjavo plača s. 0.60 = 4 centov
za jed plača s. 3.00 = 18 centov
Skupaj s. 5.10 = 31 centov

(Konec prih.)

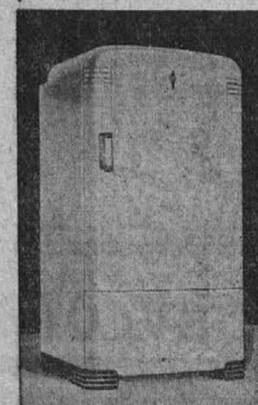
ZATO, KER JE VELIK USPEH —

60 dnevna dokazilna

ponudba o prednosti

Servel Plinskih Refrigeratorjev

PODALJŠANA ZA NEKAJ TEDNOV

Servel ostane tih, trajajo bolj dolgo. Uporabljajte plinski refrigerator, Servel skozi 60 dni v svojem lastnem domu.

Da bo vsakdo imel primerno priliko, da se poslužuje ta senzacionalna ponudba zdaj podaljšana za samo nekoliko tednov. Požurite se zdaj, dokler ni prepozno!

Zelimo, da se sami prepričate, kaj Servel lahko stori za vas. Poučite se na licu mesta, zakaj je plinski refrigerator neprekosljiv glede nizke cene za obrat in zavarovanja živil.

Servel je različen od vseh refrigeratorjev, ki ste jih kdaj imeli. Zmrzovalni sistem Servela nima nikakih premikajočih se delov, ki bi prišli iz reda ali se obrabili. In Servel je stalno T.H.H., nikoli ne dela ropota.

Dokazite si to samim sebi s tem, da se poslužite zdaj naše ponudbe. Samo idite v najbližji Peoples Gas urad, ali telefonirajte Wabash 6000 in povejte, da želite Servel plinski refrigerator za 60 dnevno preizkušnjo v svojem domu. Ali pa vprašajte najbližjega Servel trgovca. Ponudba se kmalu neha, torej storite ZDAJ.

ZLATA KNJIGA

ki smo jo izdali za petdesetletnico

"Amerikanskega Slovenca"

je s stališča slovenske zgodovine in drugače nad vse zanimiva knjiga. Vsaka slovenska hiša bi jo naj imela v svoji hiši. Naročite jo, **50c** stane samo

Kdor pa želi naročiti tudi Spominsko knjigo ki je bila izdana za štiridesetletnico "Amerikanskega Slovenca" pred desetimi leti, katerih imamo še nekaj na roki, tak dobi obe skupaj, to je Spominsko knjigo od 40 letnice in se- **75c** danjo Zlato knjigo, obe za samo

Naročila sprejema:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Soteščan:

"Dedinja grajskih zakladov"

POVEST IZ DAVNINE

Štuc je popravil brv ter se zaklenil v kolibo. Roka, s katero je utopil nasprotnika, se je tresla, a njegova črna zavest se je veselila zmage. "Ta vohun me ne bo nikoli več ovadil," se je oddahnil in načel steklenico žganja. Pijača mu je preganjala grozov, ki se mu je vsiljevala. Njegovo zadovoljstvo pa še ni bilo popolno, ker ni mogel zaspati. Spanje bi ga šele pokrepčalo.

Stopinje, ki so se oglasile zunaj kolibe, so ga ponovno vznemirile. Jeli oživel utopljenec? Ne! Tiščal ga je toliko časa, dokler ni izdihnil. Nekdo ga je moral opazovati. Kaj, če so ga zalezovali mestni biriči!

Prišlec ga je poklical po imenu. "Čink!" — Štuc se je razveselil in odprl tovarišu, katerega je najprej robato ozmerjal.

"Zakaj me psuješ?" se je nalašč začudil.

"Zato, ker si pokazal vohumu moje skrivališče..."

"Preprečil sem, da te ni ovadil oblastvu. Bodi mi hvaležen! Upam, da si se izmazal, kakor se spodobi..."

"Ti si kriv, kar se je zgodilo. Ti ga imej na vesti..."

"Ali si spet kaj napravil?"

"To, kar sem moral. Branil sem se, samo branil..."

"Pa kje je sedaj? Ali mi ne zaupaš?"

"V družbi svoje varovanke..."

"Mrtev?"

"Ako bi ne bil jaz njega, bi bil on mene..."

"Ali si ga ustrelil ali zabodel?"

"Sunil sem ga v vodo in pritisnil s kolom kakor mačka..."

Čink ga ni pohvalil, pa tudi na pograj. Rekel mu je samo, da trupli v vodi ne smeta ostati. To pa zató, ker ni prijetno bivati v taki bližini.

"Pa tudi nevarno je, da bi ju tukaj našli," je dodal v strahu in skrbi.

"Kdo pa ve, kje naj bi ju iskali?"

"Ti veš," ga je pogledal nezaupno.

"Jaz bom tiho," mu je odvrnil.

"Ali boš molčal? Vedno in povsod, tako, kakor bi ničesar ne vedel..."

"Štuc, zakaj se bojiš? Jaz te ne razumem. Praviš, da deklina nisi umoril in Kušar te je napadel — moral si se braniti. Torej nimaš ničesar na vesti. Le posrečilo se ti je, da si ga premagal..."

"I seveda." Postopač se je nekoliko pomiril.

Tovariš mu je svetoval: "Sredi reke, nedaleč od tukaj je nasip, kamor je nanesla voda obilo peska. Tam bi ju zakopala."

"Ali mi boš pomagal?" se je razveselil.

"Seveda. Pa urno se bova zasukala."

"Ni treba nama hiteti. Do jutrnje zarje je še tri ure. Opravila bova lahko počasi."

Odšla sta tiho iz kolibe. Štuc je zaklenil vrata.

"Čoln je pripravljen," mu je pokazal kraj, kjer je bil privezan. "Davi sem si omislil novo veslo."

Noč je spustila na mesto svoje zastore. Luči so ugasnile, na ulici je utihnilo življenje. Ob reki ni bilo več nobenega človeka.

Šla sta po brvi proti čolnu. Štuc je odpelverigo in prijel za veslo. Čoln se je pomaknil h kolibi.

Trupli obeh utopljenecv sta še vedno ležali med koli pod kolibo. Voda je bila tukaj mirna ter se ni bilo bati, da bi ju kam odnesla.

Luč sta postavila na brv ter jo zakrila tako, da se ni videla v mesto. Potem sta zavihala rokave. Krepko sta zagrabila in truplo mrtvega Kušarja je ležalo na dnu v čolnu. K njemu sta položila njegovo varovanko.

Nato sta ugasnila luč in pomaknila čoln v deročjo strugo.

31.

Valant, mestni oblastnik, in njegov prijatelj Milan sta bila vsa zamišljena in potrtta. Kušarja ni bilo odnikoder, kar ju je čedalje bolj skrbelo. "Ali je našel kako novo sled in zašel na ovinke?" sta se resno vpraševala.

"Prosil sem ga, naj mi prinese kako poročilo z Malinja," je tarnal oblastnik. "Kdo ve, kje se je zamudil?"

"Naša prtljaga je še vedno pri 'Belem orlu,'" je omenil Milan. "Vratar hrani ključ od sobe. Kdo ve, kje je Gizela, moja draga zaročenka?"

"Čudno! Tukaj se dogajajo stvari, katerih ne morem razumeti. Hitro bo treba nekaj ukreniti."

"Najprej pojdem v prenočevalnico po prtljago," je sklenil Milan.

"Pri meni je dovolj prostora," mu je oblastnik ponudil shrambo. "Moji služabniki vam bodo pomagali."

Mladenci se mu je zahvalil za naklonjenost; predvsem mu je ugajalo, ker je oblastnik zasledoval s tolikšnim zanimanjem ves dogodek.

"Takoj moram oditi na Malinje," je sklenil oblastnik. "Zaslišal bom graščaka Teodorja zaradi listine, ki jo potrebuje vaša zaročenka. Izjaviti mora, kako je opravila, kdaj je odšla in kaj mu je znano o njenem očetu."

Milan ga je opozoril: "Graščakovo vedenje je nekoliko sumljivo. Nič mu ne zapam..."

"Zato se bom prepričal. Poprej ne maram izreči nobene besede."

Prijatelja sta se ločila. Milan je odšel s služabnikom v mesto po prtljago. Valant pa se je odpeljal na Malinje v nadi, da bo kaj izvedel.

Graščak Teodor ga je sprejel zelo prijazno. Povedel ga je v krasno sobano in sedel tako, da mu je gledal v obličje. Govoril je previdno; poteze njegovega obraza so razodevale zadrego.

"Prišel sem zaradi deklince, ki je bivala tukaj," je začel oblastnik. "Ali se spominjate, kako je prišla na Malinje?"

"Moja pokojna soproga jo je sprejela kot siroto," je graščak hitro odgovoril. "Menda so ji pomrli starši, drugega se ne spominjam."

"Potem pa je nekam odšla ter vas je pred dnevi spet obiskala..."

"Prišla je po neko listino, pa se ni dolgo mudila..."

"Od takrat je ni več... Izginila je kakor senca..."

"Izginila?" Graščak je poskočil od začudenja.

(Dalje prih.)

ANEKDOTA

Sloviti slikar Whistler je imel navado, da je svoja dela označeval z metuljem. To je bil njegov podpis, ki ga je uporabljati tudi na čekih in banka je vedela, da je to edino veljavni Whistlerjev podpis. Običajni podpis je bil zanj zelo redek, mnogi zbiraleci avtogramov so si ga zaman želeli.

Nekega dne pa je prišel v slikarjev atelje takšen zbiralec avtogramov. V roki je držal Whistlerjev ček za 32 frankov z metuljem namesto podpisa. Tujec je slikarja precej robato nahiril, češ da hoče dostojno podpisan ček, ne pa faksnega. Whistler je bil užaljen, da tuji mož njegovih metuljev ne pozna, in sklenil je, da ga kaznuje: podpisal je s svojim imenom drug ček in se je že veselil, da ga banka ne bo izplačala. Toda v svojo veliko jezo je naslednji dan zvedel, da njegov obiskovalec čeka sploh ni predložil v izplačilo; temveč ga je kot Whistlerjev avtogram takoj prodal za 1150 frankov.

liko jezo je naslednji dan zvedel, da njegov obiskovalec čeka sploh ni predložil v izplačilo; temveč ga je kot Whistlerjev avtogram takoj prodal za 1150 frankov.

ZUPAN KELLY IMEL ROJSTNI DAN

Chicago, Ill. — Tukajšnji župan Kelly je obhajal zadnji četrtek svoj 65. rojstni dan. Že prej pa je omenil, da ne bo nobenih posebnih proslav, marveč se bo vršilo običajno delo kakor po navadi.

"ŠIRITE AMER. SLOVENCA"

IŠČE DEKLE ZA DELO

V službo se sprejme slovenske dekletke za hišna in druga dela. Zglasi naj se pri Martin Ivansek, 1759 W. Cermak Rd., Chicago.

PLOŠČE

ki jih ima v zalogi naša Knjigarna. Columbia in Victor plošče so po 50c. Vocalion plošče pa po 35c. Manj, kakor tri plošče ne pošiljamo po pošti, razven če naročnik plača poštino sam, ki pride 6c. od plošče. Od naročil vsaj treh plošč, pa plačamo poštino mi.

COLUMBIA PLOŠČE

- 25001—Na ofceti, Juhu polka, harmonika..... 50
- 25040—Hojer Valček, Pečlarska Polka, Hojer Trio.....\$0.50
- 25044—Coklarska Koračnica, Triglavski Valček, Hojer Trio..... 50
- 25059—Jaka na St. Clairu, Polka Clevelandski Valček, Hojer Trio..... 50
- 25062—Ribenska polka, Pošter tanc, Hojer Trio..... 50
- 25069—Stari Sotič, Moja Micka, polka, Hoyer trio.....50
- 25072—Moj prijatelj, Stajerska, Hojer Trio..... 50
- 25074—Kje je moja Ljubica, Sokolska Koračnica, Hojer Trio..... 50
- 25093—Poja Francka Polka, Potopuh valček, harmonika..... 50
- 25096—Trebja ni moje Ljubce plavšati — Ko ptica ta mala Udovih Lausche..... 50
- 25078—Dunaj ostane Dunaj, korač., Neverna Ančka, valček, Hoyer trio..... 50
- 25104—Gozdnič je že zelen, Po gorah je ivje, Udovih Lausche..... 50
- 25105—Kak ribcam dobro gre, Ciganski otrok, Udovih Lausche..... 50
- 25108—Od kje si deklet ti doma, Zgaga polka, Frank Lovšin, harmonika..... 50
- 25115—Jest pa eno ljubco imam, Imam deklet v Tirolah, Udovih Lausche..... 50
- 25124—Moji tovariši so me napravili — V Šmihelu jaz hišico imam, Udovih Lausche..... 50
- 25129—Gozdni valček, Veseli Godec, polka, Hojer trio..... 50
- 25135—Večerni valček, Hopsasa polka, Hojer trio..... 50
- 25138—Ribenčan urban polka, Vesela Urška valček, Hojer trio..... 50
- 25139—Uspavanka, Kadar boš ti vandrat šu, Udovih Lausche..... 50
- 25140—Plečičice je prala, Kaj mi nuca planinca, Udovih Lausche..... 50
- 25143—Samo Tebe Ljubim, valček, Krasna Karolina, polka, Hoyer trio..... 50
- 25144—Pojmo veseli zdravičko, Hišica pri cest' stoji, Udovič, Lausche..... 50
- 25149—Slovenska Naordna koračkmečka godba..... 50
- 25152—Vesela polka, Franci valček, Slov. Kmečka godba..... 50
- 25169—Mornar, Ne bom se možila, Udovih Lausche..... 50
- 25175—Spomin iz Ljubljane, Večerna polka, Harmonika orkester..... 50
- 25183—Stajerska, Galop, Deichman orkester..... 50
- 25184—Ti marjanca polka, Daj daj srček nazaj, Deichman orkester..... 50
- 25185—Z veselim srcem voščim, Moj očka ima konjiča dva, Moški kvartet Presern..... 50
- 25186—Sem hodu res zanj, Micika ali hočeš ti moža, Moški kvartet Presern..... 50
- 25187—Oj kod bova vandrara, Kaj pa ti pobič, Moški kvartet Presern..... 50

25189—Dekle, kdo bo tebe troštav, Jaz pa vrtec bom kopala, Udovih, Lausche..... 50

PLOŠČE POD TEM NASLOVOM SE NE DOBIO VEČ,

ker jih družbe ne izdelujejo več. Imamo pa jih mi še nekaj komadov v zalogi. Dokler zaloga traja so na razpolago.

- 25084—Nočni Čuvaj, Pevec na note, Clani kvarteta Jadran..... 50
- 25091—Oj pastirčki, Božji Ljubljenci — Vsi verni kristjani, Anton Subel bariton..... 50
- 25131—Kdor hoče furman biti, Lovska. — A. Krnjec in F. Mohoric duet..... 50

VICTOR PLOŠČE

- V-23005—Za Velikonočno nedeljo, Prvi in drugi del, Adrija Peveci.....50c
- V-23008—Dunaj ostane Dunaj, Pod dvojnimi orlom, Olbrigs Zil Trio..... 50c
- 80334—Gozdni zvok Trumplan, France Polka, Dietzman ork.....50c
- V-23025—Oh, Oh ura že bije, Po jezeru bliz Triglava, Mirko Jelačin..... 50c
- V-23026—Pobič sem star šele 18 let, Jurij Benko vzemi Lenko, Mirko Jelačin..... 50c
- V-23027—Mene pa Glava Boli, Pa Kaj to more biti, M. Jelačin.....50c
- V-23028—Vsi so Prihajali, Mlinar, Mirko Jelačin..... 50c
- 80180—Badnjak, Božič, Jadran Moški kvartet.....50c

VOCALION PLOŠČE

Vocalion plošče so vse angleške. Med temi je mnogo zelo popularnih komadov, ki jih uporabljajo na avtomatičnih mašinah po gostilnah itd. Vocalion plošče stanejo samo 35c. komad. Manj ko tri plošče po pošti ne pošiljamo.

- 04810—Paradise in the moonlight, When I first laid eyes on you, Gene Autry..... 35c
- 15974—Jolly Coppersmith, Skaters Waltz — The Viking Accordion Band..... 35c
- 15982—Bartenders dream, Beer Chasers polka..... 35c
- 15984—Hic polka, Night Cap, Bee Gee Tavern Band..... 35c
- 15985—Beer Barrel polka, What will you have, Bee Gee Tavern Band..... 35c
- 15986—On the house, Swinging the bottle, Bee Gee Tavern Band..... 35c
- 15987—One too many, Broken pretzel polka, Bee Gee Tavern Band..... 35c
- 4678—Penny Serenade, Rainbow valley. — Dick Jurgens and his orchestra..... 35c
- 4832—Roller Skating on a rainbow, Quote and unquote. — Jan Garber and his orchestra..... 35c
- 04781—Go to sleep my darling baby — Birmingham jail, The Dezurik Sisters..... 35c
- 04809—Little Sir Echo, I just want you. — Gene Autry..... 35c

Naročilom je pridjati vsakokrat potrebni znesek. Po C. O. D. (to je po poštnem povzetju) plošč ne pošiljamo drugače, razven, če želi naročnik plačati poštne stroške za C.O.D. sam. Za najmanjšo pošiljatev po C.O.D. računa pošta 17c. Kdor želi to prihraniti naj pošlje potrebni znesek v čeku ali Money odru z naročilom in sicer na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road

Chicago, Illinois

J. M. Trunk:

Do zadnjega. Jugoslavija je menda hudo pri kraju. Kakor izgleda, je pri kraju tudi Grčija, dasi se je junaško upirala in dobila tudi angleško pomoč. V Abesiniji je ostalo nekaj laškega vojaštva. Vojvoda Aosta je izjavil, da se ne podajo in bodo ustrajali do zadnjega.

Taka volja ni ravno slaba, ako ne gre za navadno klanje in je le nekaj upanja, če sledi tudi končni poraz. Pri fazah je vojna sreča opoteča. V Libiji Lahi niso imeli več sape. Angliži so odtegnili vojaštvo proti Abesiniji in poslali nekaj sil v Grčijo, in Lahi so danes zopet na egiptovski meji. Gor in dol gre pogostoma. Iz Vichya poročajo, da ima Jugoslavija še štiri armade. Ne vem. Vsake se rad malo postavlja. Vsekako je formalno, ustrajanje boljše od odnehanja, ako ne zahtevajo odnehanje zelo važne okolščine. Črnogora se je podala v zadnji vojni, Srbija ne. Kralj Nikita je izgubil, Srbi niso. Golo bahanje pa ni na mestu, vsak korak mora obvladati razum.

Jugoslovanski kralj Peter II. in člani vlade so prispele v Jeruzalem. Po mojem to ni noben beg, kakor bi kdo utegnil soditi. Dokler se Anglija bori, obstajajo tudi njene zavestnice, akoravno so zasedene po zmagovitih Nemcih. Anglija je že prej izjavila, da bi se ne podala, ko bi morala iti tudi v Kanado, če bi Nemci res otočje zasedli. V zadnji vojski je prišel poraz po vseh zmagah, in prišel je kar čez noč.

Kako je tam, se bo še za dolgo dobo izvedelo le to, kar be Nemec hotel, da naj izvem. Hiter poraz v Jugoslaviji je pospešilo zadržanje Hrvaške, ki se je kar podala. Tako vesti. Nemec je sporočil tudi, da so bile v Zagrebu zastave in dosti navdušenja. In če je bilo veselje pri Hrvatih, se bo še pokazalo, ali so res take suženjske duše, da jim bo nazijska "sloboda" kakor med in mleko.

Dobro znamenje pa je, kakor vsaj vidim iz nekkih vesti, da se večina amerikanskih Hrvatov ne strinja s tem, kar dela v Zagrebu Pavelič, in da

DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
Pregleduje oči in predpisuje očala
23 LET IZKUŠNJE
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure: vsak dan od 9. zjutraj do 8:30 zvečer.

Jacob Gerend Furniture Co.

Priporočamo naš pogrebni zavod. Dobite nas podnevi in ponoči. Imamo tudi vsakovrstno pohištvo po zmernih cenah.
704-706 North 8th Street, Sheboygan, Wis.
Telefon: 85 — Res. 4080-W

ŠMARNICE

katere priporočamo č. gg. duhovnikom, katoliškim družinam in posameznikom:

- Evharistične Šmarnice.....\$1.00
- Lavretanske Šmarnice (Dr. J. Jerše)..... 1.00
- Lepa si, Lepa si, Roža Marija (Vek. Skuhala)..... 1.00
- Marija vzor krščanskega življenja (Dr. Fr. Kruljc)..... 1.00
- Na Sv. Goro (Dr. M. Brumat)..... 1.00
- Marjeta Marija Alakok (Blaž Dvoršak)..... 1.00
- Pozdravljena Kraljica (Dr. J. Jerše)..... 1.00
- Rimske Šmarnice (Dr. M. Opeka)..... 1.00
- Šmarnice Arškega Župnika..... 1.00
- Šmarnice Marije Pomočnice (Dr. Fr. Knific)..... .75
- Znamenje na nebu (Dr. J. Jerše)..... 1.00

Naročilom je pridjati potrebni znesek. Ker imamo že nekatere izmed navedenih le po en ali dva izvoda, naj vsak omeni, za slučaj, da bi med tem, ko pride njegovo naročilo že iste pošle, katere izmed drugih Šmarnic želi, za slučaj, da ne bo onih več, ki jih naroča.

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road,

Chicago, Illinois

SVOJI K SVOJIM!

Slovinci, slovenska društva in slovenska podjetja, naročite svoje tiskovine vedno le v slovenski tiskarni. — Naša tiskarna izdeluje vse tiskovine za posameznike, društva in druge, LIČNO in POCENI!

TISKARNA AMERIKANSKI SLOVENEK

1849 West Cermak Road,

Tel. Canal 5544

Chicago, Illinois